

"PIENI LUMIENKELI" Toiset on vain tarkoitettu elämään pidempään, kuin toiset. Pieni tyttö kulkee pimeässä illassa etsien ystävää. Ei kotia, ei vanhempia, ei ketään. Tyttö kaatuu kylmään hankeen. Kasvot peittyvät lumeen, joka nipistelee ikävästi poskia. Hän nousee istumaan polvilleen paetakseen kylmyyttä. Kyyneleet alkavat valua ja putoavat maahan. Ne pirstoutuvat pieniksi palasiksi, eivätkä palaa ehjäksi enää koskaan. Tyttöä paleltaa. Hän kaivaa tulitikut taskustaan ja raapaisee niistä yhden palamaan. Hento liekki valaisee pimeän maiseman ja tuo tytölle pientä lohtua. Hän katsoo tikun valaisemaan hankeen ja näkee jotain kummaa. Se on toinen pieni tyttö, mutta se on vain hänen oma kuvansa painautuneena lumeen. Hänelle se on kumminkin enemmän. Se on pieni lumienkeli. Tytön mielen täytti suuremmin hyvänolon tunne. Joulukuu oli saapunut. Hän istui kasvot vasten lumienkeliään. "Kuka sinä olet" tyttö kysyi hämmästyksissään. "Minä olen pieni lumienkeli" maassa oleva hahmo vastasi. "Pieni lumienkeli?" tyttö toisti enkelin sanoman. "Se on nätti nimi" hän hymyili enkelilleen. "Osaisitko neuvoa minut takaisin kotiin? Olen eksynyt" tyttö jatkoi. Enkeli oli aivan hiljaa. Se mietti hetken ja kertoi, että tyttö oli jo kotonaan. Tyttö hämmästytti. Hänen kotinsa oli aivan erilainen. "Kuinka niin olen jo kotona?" tyttö kysyi ihmeissään. "Minun kotonani on suuri joulupuun, jonka latvassa on suuri tähti. Täällä ei ole samanlaista" "Katso tuonne" Enkeli sanoi. Samassa pieni tuuli lennättää lunta kohti suurta metsää. "Täällä on monta joulupuuta ja jokaisen latvassa on kirkas taivaan tähti" Se oli totta. Jokaisen puun yllä loisti kirkas tähtönen. Ne valaisivat tyttöä ympäröivän maiseman, eikä tytön tarvinnut enää sytyttää tulitikkuja. Hän oli jo puhaltamassa viimeisen tikkunsa liekkiä pois kun se varoitti: "Älä puhalla minua pieni tyttö! Voin johdattaa sinut oikeaan kotiin. Sinne missä ovat äitisi ja isäsi. Tuo pieni lumienkeli koittaa vain huijata sinua. Tämä ei ole kotisi" Pieni tyttö säikähti liekin sanoja. Miten jokin, joka muistutti häntä itseään niin kovasti, voisi yrittää jotain pahaa? "Oi pieni liekkini. Mitä sinä tarkoitat?" Tyttö kysyi pelästyneen oloisena. "Kerron sinulle, jos haet minulle tuosta metsästä kuivan oksan ja annat sen minulle. Aikani on muuten pian lopussa" liekki vastasi. Se pieneni hetki hetkeltä valuessaan tikkua alaspäin. Lumienkeli hätäytyi jo liekin sanoista "Älä tee sitä tyttö kulta!" se huudahti. "Miksi haluaisit auttaa jotain sellaista, mikä vain satuttaa sinua? Jos annat liekin valua tikkua yhtään alemmas se satuttaa sormiasi." Tyttö muisti, kuinka oli sytyttänyt aiemmin tikkuja, mutta oli puhaltanut ne aina sammuksiin ennen, kuin ne olivat hänen sormiensa luona. Hän ei tiennyt miksi. Hänelle oli vain opetettu niin. Sitä miettiessään liekki poltti tikun loppuun ja nipisti samalla tytön sormia. Tyttö parkaisi ja mustaksi hiiltynyt tikku putosi valkoisena hohtavaan hankeen. "Olit oikeassa enkelini. Liekki satutti minua" tyttö parahti ja puhaltti sormiinsa. "Tietenkin." lumienkeli sanoi voitokkaana "Se on satuttanut minuakin useasti, mutta älä huoli. En ikinä tekisi sinulle samoin" enkeli lupasi "Onhan tämä sinun kotisi" "Jos asia on niin, niin entäs isä ja äiti. He eivät ole täällä." tyttö jatkoi pohdiskeluaan. "Voit tehdä itsellesi uuden isän ja uuden äidin samalla lailla, kuin teit minutkin" Enkeli vastasi. "Heittäydy vain lumeen minun vierelleni" Tyttö mietti hetken ja teki kuten lumienkeli oli sanonut. Lumeen ilmestyi kaksi uutta hahmoa, jotka tyttö nimesi isäksi ja äidiksi. "Olit taas oikeassa" tyttö hihkaisi iloisena. "Mutta entä kaikki minun ystäväni? Kotona hekin olisivat mukana" "Et tarvitse heitä. Sinulla on minut." pikkuinen lumienkeli totesi. "Niinhän minulla onkin. Olinpas minä höpsö." tyttö hymyili. "Mutta kerro rakas lumienkelini. Kotona minulla oli joulupuun, isän, äidin ja kavereideni lisäksi myös leluja ja katto pääni päällä. Jos tämä on kotini, niin missä ne ovat?" Pieni lumienkeli ei tarvinnut paljoa aikaa miettiä vastaustaan. Se halusi vakuuttaa tytön uudesta kodistaan. "Teemme sinulle uudet lelut lumesta ja taivas on kattosi." Tyttö katsoi taivaalle. Sinne oli ilmestynyt suuri loistokas kuu. Se toi vielä lisää valoa pimeään pakkasiltaan. "Kuule pieni lumienkelini. Taidat olla oikeassa. Täällä on kaikki, mitä minulla kotonani on, joten tämä kai sitten on minun uusi kotini. Mutta

enkelini... minua väsyttää ja haluaisin kovasti nukkumaan. Täällä ei vain ole minulle sänkyä” tyttö valitti väsymystään. ”Älä huoli tyttö kulta. Tule minun viereeni nukkumaan, niin olet turvassa” enkeli houkutteli. Tyttö käpertyi enkelinsä viereen ja nukahti. 25.12.2009 Jouluyönä kadonnut tyttö löydettiin kuolleena Köyliön järven jäältä. Poliisi kertoo: ”Kuolinsyy todennäköisesti paleltuminen. Taskusta löytyneet palaneet tulitikut kertovat, että tyttö koitti pysyä lämpimänä ennen elävältä paleltumistaan. Tutkintoja jatketaan.” Tytön karkaamisen syytä ei tiedetä. Vanhemmat kertoivat laittaneensa tytön nukkumaan ja sanoneen hänelle, että Joulupukki tulisi yönaikana tuomaan lahjoja. Lähtikö tyttö kenties etsimään pukkia ominpäin, kun herättyään keskellä yötä ei ollutkaan nähnyt lahjoja missään? Me kaikki varmasti ihmettelemme, miten jotai näin kamalaa voi tapahtua jouluna. Haastattelimme myös tytön ruumiin löytänyttä moottorikelkkailijaa, joka kertoo, että tytön löytäessään hänen ympärillään oli ollut kolme lumienkeliä, jotka olivat tulleet saattamaan tytön tien taivaaseen.